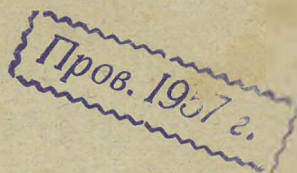

БИБЛЕЙСКИ УРОЦИ

отъ 2 януарий до 27 мартъ 1937 г.

Б 4641

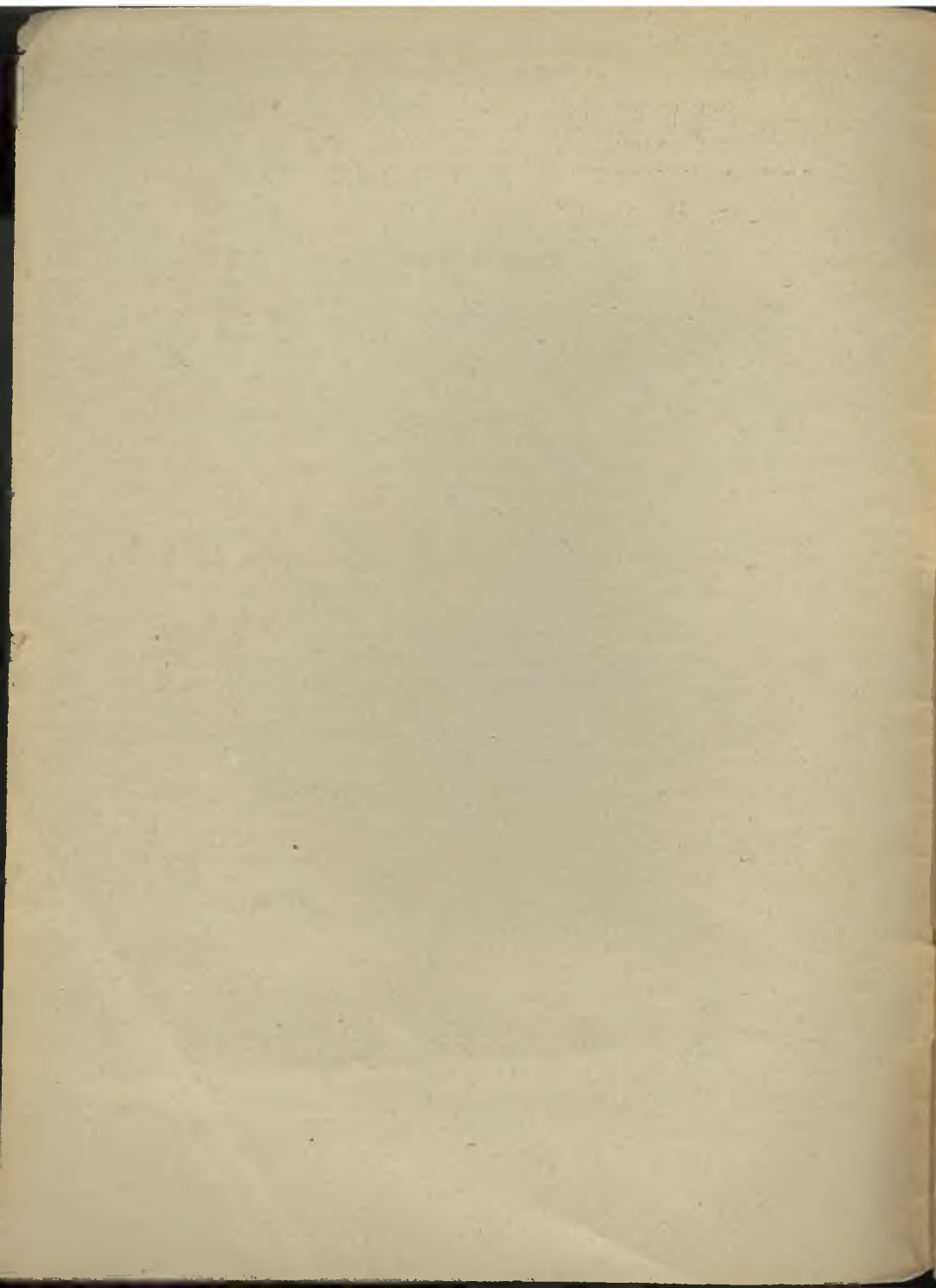
1934

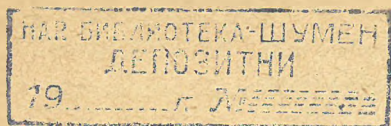
кн. 1

УЧЕНИЯ на СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ

Книгоиздателство „НОВЪ ЖИВОТЪ“
София, ул. Солунска 10

Въведение.

„Ние не се вдълбочаваме достатъчно при изследване на истината. Отъ вѣрващия въ настоящата истина се изисква да обоснове надеждата, която тай въ себе си. Божиитѣ чада ще бждатъ повикани предъ царе, князе, владетели и велики мжже, и всѣки трѣбва самъ да представи истината правилно. Тѣ трѣбва да бждатъ покаяни мжже и жени. Богъ може чрезъ Светия си Духъ да поучи всѣкиго само за единъ моментъ много повече, отколкото той би могълъ да научи отъ нѣкой великъ мжжъ. Цѣлиятъ всемиръ наблюдава развоя на великата борба, чието бойно поле е нашиятъ свѣтъ. Богъ е заплатилъ неизказано голѣма цена, за да даде възможность на всѣки човѣкъ да се запознае съ онова, което е необходимо за неговото спасение. Съ какво голѣмо напрежение следятъ ангелитѣ кой ще използва този благоприятенъ случай! Ако Божиятъ народъ получи една вестъ, той не трѣбва да я отблѣсне. Тя трѣбва да бжде сравнена съ закона и свидетелствата, и ако не устои на този изпитъ, тогава тя не е истина. Богъ желае да усъвършенствува нашиятъ усѣтъ. Той желае да ни направи съучастници на Неговата благодать. Всѣки день може за насъ да е тържественъ день на божествени познания; защото Богъ може да ни отвори цѣлата небесна съкровищница.“ (Е. Г. Вайтъ въ „Review and Herald“, отъ 18 февруарий 1890 г.)

1 урокъ — 2 януарий 1937 г.

Пророчеството.

Златенъ стихъ: „Азъ съмъ Богъ и нѣма подобенъ на Мене. Азъ възвестявамъ отъ начало онова, което ще бжде въ края.“ (Исая 46:9, 10.)

Понятие и цель.

1. Кои три наименования дава Свещеното Писание на човѣцитѣ, чрезъ които Богъ говори? I Царе 9:9; Агей 1:12, 13.

Пророкътъ е Божи веститель. Вестъта може да бжде предупреждение, утеха, наставление или избличение; тя може да се отнася за миналото, настоящето или бждещето. Въ сегашнитѣ уроци ще се занимаемъ изрично съ пророчествата, предсказващи бждещитѣ събития.

2. За каква цель служи пророчеството? II Петрово 1:19.

Колко тъмно би било бждещето за насъ, ако нѣмахме достовѣрното пророческо слово! Пророческото слово разпрѣсва тъмнината и освѣтлява пътя къмъ небото. (Вижъ Исая 46:9—11; 41:21—23.) „Дори и пророцитѣ, които бѣха облагодетелствувани съ особено освѣтление отъ Бога не схващаха напълно значението на повѣрнитѣ имъ откровения. Тѣхниятъ смисълъ трѣбваше да бжде разбиракъ постепенно, споредъ това, доколко Божиятъ народъ се нуждаеше отъ съдържащитѣ се въ тѣхъ поуки . . . Погледнете тѣзи свети Божии мъже, които сж търсили и изследвали относно даденитѣ имъ откровения за поколѣния, които още не бѣха родени! Съпоставете тѣхната свещена ревность съ безгрижното равнодушие, съ което привилегированитѣ по-късни столѣтия се отнасяха къмъ тази небесна дарба! Какъвъ упрѣкъ за търсещото удобства, обичащото свѣтско безгрижие човѣчество, което се задоволява съ обяснението, че пророчествата не били разбираеми!“ („Великата борба“, стр. 280.)

Значения на пророчеството въ Свещеното Писание.

3. Какво казва Христосъ за многото старозаветни пророчества, отнасящи се за Неговия животъ и дѣла? Лука 24:44.

На много мѣста въ старозаветнитѣ книги се говори посрѣдствено или непосредствено за Месия. Битие 3:15 — Семето на жената; Второз. 18:15 — „Господь, Богъ твой, ще ти издигне пророкъ изсрѣдъ тебе, като мене“; Йовъ 19:25: — „Мой Изкупитель“; Псаломъ 110:1 — „Господь Давидовъ“; Въ Притчи 8:22—31 Той е олицетворената мъдростъ; въ Исая 9:6, 7, Той се нарича „Чуденъ, Съветникъ, Богъ крепкъ, Отецъ на вѣчността, Князь на мира“.

4. На какво спира вниманието ни апостолъ Петъръ, говорейки за многото пророчества въ Свещеното Писание? Деяния 3:24.

Старозаветнитѣ писатели не описватъ само времето и дѣлото на Месия; но повечето пророци говорятъ категорично за събитията, които ще предшествуватъ последнитѣ дни.

Начини за предаване пророчествата.

5. По кой начинъ предаваше Богъ Своитѣ вести на слугитѣ Си? Числа 12:6.
6. Какъ се откри Богъ на Мойсея? Ст. 7, 8; Изходъ 33:11, първата частъ.
7. По кой начинъ получаваше Иеремия Божиитѣ вести? Иеремия 1:4—9.
8. По кой очебиешъ начинъ се предадоха на пророкъ Иезекиилъ Божиитѣ вести за Израила? Иезекиилъ 2:1—3, 7—10; 3:1—4.
9. Какъ се предаде Божието слово на Данаила? Дан. 2:19; 7:13; 9:21—23.

„Всичкитѣ откровения на Божествената истина сж 'боговдѣхновени' (II Тим. 3:16), но при все това, тѣ сж изразени съ човѣшки думи. Безконечниятъ Богъ е осветилъ чрезъ Светия Си Духъ разума и сърдцето на Своитѣ раби. Той е давалъ сънища и видения, символи и образи, и тѣзи, на които е била открита истината по този начинъ, сами сж облѣкли тѣзи мисли въ човѣшка речъ.“ („Великата борба“, стр. 5.)

10. Кой е истинскиятъ изворъ на всичкитѣ библейски пророчества? II Петрово 1:21; II Тим. 3:16.

Дарбата за пророкуване преди и следъ Христа.

11. Кои примѣри отъ Стария заветъ ни доказватъ, че и жени сж имали дарбата за пророкуване? Изходъ 15:20; Сждии 4:4, 5; II Лѣт. 34:21—23.

„Наронъ и Мариамъ заемаха високо положение на честь и предводителство въ Израиля.“

„И двамата бѣха надарени съ духъ за пророкуване; и двамата бѣха съединени отъ Бога съ Мойсея при избавлението на Израиля . . . Въ любовта на народа и уважението на небото. тя стоеше втора следъ Мойсея и Нарона.“ („Патриарси и пророци“, стр. 163.)

12. Какво казва пророкъ Йоилъ относно дарбата за пророкуване презъ време на християнската епоха? Йоилъ 2:28—30.

13. Какво каза Петъръ, презъ време на Петдесетницата, относно това пророчество? Деяния 2:16—18.

Петъръ каза, че това пророчество ще се изпълни презъ последнитѣ дни. Пророчеството на пророкъ Йоила, чието изпълнение започна презъ време на петдесетницата, ще се изпълни окончателно презъ последнитѣ дни.

14. Кои особени дарби ще се откриятъ всрѣдъ християнитѣ? I Кор. 12:28.

15. За каква целъ служатъ дарбитѣ въ църквата? Ефес. 4: 11—13.

Фалшиви пророци.

16. Какво предупреждение е далъ Исусъ на всички, които ще живѣятъ въ последното време? Матей 24: 23—25.
17. Какъ могатъ Христовитѣ последователи да различаватъ фалшивитѣ пророци отъ истинскитѣ? Матей 7: 15, 16.
18. Какво друго пробно сръдство предлага пророкъ Исая? Исая 8: 19, 20.

„Не всички, които изповѣдватъ Христовото име сж Негови. Мнозина отъ тѣхъ сж само привидни християни. Самъ Исусъ казва, че мнозина, които даже сж поучвали въ Негово име не сж успѣли да постигнатъ истинската целъ.“ („Размишления отъ планината на блаженствата“ — нѣмска, стр. 158, 159.)

2 урокъ — 9 януарий 1937 г.

Пророчества за Исуса.

Златенъ стихъ: „Защото младенецъ ни се роди — Синъ ни се даде; властѣта е на раменетѣ Му, и ще Му дадатъ име: Чуденъ, Съветникъ, Богъ крепкъ, Отецъ на вѣчността, Князь на мира.“ (Исая 9: 6.)

Обещаното семе на жената и Изкупителя на свѣта.

1. Какъ използва Исусъ свидетелствата на старозаветнитѣ пророци? Лука 24: 27, 44.
2. Колко обширно бѣше това свидетелство? Деянѣя 3: 24.

„Юдеитѣ сж чакали идването на Спасителя повече отъ хиляда години. Цѣлата имъ надежда е била насочена къмъ това събитие. Неговото име е прозвучавало въ пѣснитѣ и пророчествата, въ храма и семейнитѣ молитви. Но когато Той дойдѣ, тѣ неГо познаха.“ („Желания на вѣковетѣ“ — английска стр. 27.)

3. Кое бѣше първото обещание за единъ спасителъ и изкупителъ? Битие 3:15.

„Идването на Спасителя бѣ предсказано още въ Едемъ. Когато Адамъ и Ева за пръвъ пжтъ чуха това обещание, тѣ зачакаха съ нетърпение неговото изпълнение. Съ радостъ поздравиха първиятъ си синъ, като се надѣваха, че той е обещаниятъ спасителъ. Но изпълнението на обещанието се забави. Ония, които първи получиха обещанието, умрѣха безъ да видятъ неговото изпълнение. Отъ днитѣ на Еноха, това обещание бѣше потвърждавано предъ патриарси и пророци. По този начинъ се поддържаше надеждата за идването на Спасителя; но Той пакъ се забави.“ („Желаная на вѣковетѣ“, — английска, стр. 31.)

4. Какво обещание се даде на Авраама? Битие 22:17, 18; Гал. 3:16, 29.

5. Какво обещание относно идването на Месия даде Богъ чрезъ Мойсея на Израилския народъ? Второз. 18:18, 19.

6. Отъ кжде заключаваме, че нѣкои познаха въ лицето на Исуса Назарянина Онзи, за когото бѣ писалъ Мойсей? Иоанъ 1:45; Деяния 3:20—23.

7. Какво предсказва Йеремиа относно Давидовия домъ? Йеремиа 23:5, 6.

8. Какво знаеха Юдеитѣ по времето на Исуса за отношенията между Месия и Давида? Матей 22:41, 42; 21:9.

Рождението на Спасителя чрезъ девица.

9. Какво засвидетелствува ангелъ Гавриилъ

за прародителитъ на детето, което трѣбваше да се роди отъ девицата Марія? Лука 1:30—33.

10. Какво съобщи пророкъ Исаия за детето, което щѣше да се роди? Исаия 9:6, 7; 7:14.

11. Какъвъ докладъ даватъ вдъхновенитѣ писатели на евангелията за рождението на Исуса? Матей 1:18—21; Лука 1:26—38.

12. Кое пророчество се изпълни съ това? Матей 1:22, 23.

13. Отъ кжде знаеха юдейскитѣ водители по времето на Исуса, кжде трѣбваше да се роди Христосъ? Матей 2:3—6; Михей 5:2.

14. Отъ кжде можеха да узнаятъ даже и годината въ която Исусъ ще се яви като Месия? Данаилъ 9:24—27.

Седемдесеттѣ седмици отъ Данаилъ 9:24—26 започнаха презъ 457 год. пр. Хр., когато Артаксерксъ даде на Ездра разрешение за новоизграждането на Йерусалимъ.

„Вземайки това за изходна точка, получаваме се едно пълно съгласуване относно всички развили се събития и тълкуванието на ония периоди въ Данаилъ 9:25—27. Шестдесетъ и деветъ седмици, първитѣ 483 отъ 2300 години, трѣбваше да се простиратъ до Христа, Помазаника, и Христовото кръщение и помазване съ Светия Духъ въ 27 год. сл. Хр. изпълниха точно това пророчество. Въ срѣдата на седемдесетата седмица трѣбваше да бже посеченъ Помазаниятъ. Три години и половина следъ кръщението Му, презъ пролѣтѣта на 31 год. сл. Хр., Христосъ бѣ разпнатъ.“ („Великата борба“ стр. 335, 336.)

Дѣлото и страданията Христови.

15. Какво каза пророкъ Исаия за дѣлото, което Исусъ щѣше да извърши? Кое ни доказва,

че Исусъ разбираше това пророчество? Исай 61: 1—3; Лука 4:16—21.

16. Какво посочи Исусъ като доказателство, че Той е Месия? Матей 11:2—5; Йоанъ 10:37, 38.

17. Какъ щѣше да се отнесе народътъ съ Месия, когато Той се яви между тѣхъ? Исай 53:3.

18. Съ какви покъртителни думи се предсказа Исусовитѣ страдания и Неговата смъртъ? Ст. 7—9.

19. За кого претърпѣ Безгрѣшниятъ толкова хули и страдания? Ст. 5.

„Съ Христа се отнесоха така, както ние бихме заслужили, за да се отнесатъ съ насъ така, както Той е заслужилъ. Той бѣ осъденъ поради нашитѣ грѣхове, въ които нѣмаше дѣлъ, за да бждемъ ние оправдани чрезъ Неговата правда, която никога не можемъ да представимъ. Той претърпѣ смъртъта, която ние трѣбваше да претърпимъ, за да бждемъ съучастници на Неговия животъ. Чрезъ Неговитѣ рани ние се изцѣлихме.“ („Желания на вѣковетъ“, — английска, стр. 25.)

3 урокъ — 16 януарий 1937 г.

Стариятъ Вавилонъ.

Златенъ стихъ: „Предъ погибель гордостъ върви, и предъ падение — надутость.“ (Прит. 16:18.)

Неговиятъ произходъ.

1. Кой е основателтъ на Вавилонъ? Какво ни се докладва за него? Битие 10:8—10.

„Вавилонъ“ е грѣцката дума за еврейскитъ изразъ „Бабель“.

2. Какъв другъ планъ си съставиха строителитѣ на Вавилонъ? За каква целъ щѣше да служи този градъ? Битие 11:1—4.

Потомцитѣ на Ной отидоха да се населятъ въ Синеаръ.

„Тамъ тѣ решиха да съградятъ единъ градъ и въ него да издигнатъ една кула отъ такава изумителна височина, че да стане чудо на свѣта. Тѣзи предприятия бѣха предназначени да попрѣчатъ на хората да се разпрѣснатъ и да образуватъ колонии. Богъ бѣше наредилъ щото човѣцитѣ да се разпрѣснатъ по цѣлата земя, да я напълнятъ и завладѣятъ; но тѣзи вавилонски строители решиха да запазятъ обществото си съединено въ едно и да основатъ една монархия, която постепенно да обгърне цѣлия свѣтъ. По този начинъ тѣхниятъ градъ би станалъ столица на една всемирна империя, славата на която би предизвикала възхищението и почитанието на свѣта, а нейнитѣ основатели биха станали прочути и знаменити. Достигащата до небето величествена кула бѣше предназначена да стои като паметникъ на силата и мѣдростта на нейнитѣ строители и да увеличи тѣхната слава до най-далечни родове . . . Една отъ причинитѣ за изграждането на кулата бѣше и тази да си осигурятъ безопасностъ въ случай на другъ потопъ.“ (Патриарси и пророци“ стр. 41, 42.)

Безвѣрие, непослушание, гордостъ, самоиздигане и, избавление чрезъ собствена сила и желанието да владѣятъ свѣта, бѣха характернитѣ черти на вавилонскитѣ строители; но въ сжщностъ това бѣше тиранство и подтисничество.

3. Какъ прецени Богъ дѣлото на тѣзи строители? Ст. 5—7.

Духътъ на превъзнасяне.

4. Кои бѣха грѣховетѣ на древнитѣ градове? Иезекиилъ 16:49.

„Цѣлото това предприятие бѣше предназначено да издигне още повече гордостта на тия, които го бѣха проектирали, да отвлѣче умоветѣ на бждещи родове отъ Бога и да ги доведе до идолопоклонство . . . Хората се радваха на своя успѣхъ, хвалѣха сребърнитѣ и златни богове и се поставяха противъ Владетеля на небето и земята.“ („Патриарси и пророци“, стр. 42.)

5. Какво стана внезапно съ строителитѣ на кулата? Битие 11:8, 9.

„Отведнажъ работата, която напредваше така успѣшно биде спрѣна. Изпратени бѣха ангели да осуетятъ намѣренията на строителитѣ. Цѣлата работа остана въ застои... Тѣхниятъ съюзъ свѣрши съ борба и кървопролитие. Свѣткавици отъ небето, като знакъ на Божието негодувание, разрушиха горната частъ на кулата и я събориха на земята.“ (Патриарси и пророци“, стр. 42.)

6. Какво значение има думата Вавилонъ още отъ онова време? Ст. 9.

„Първоначалното значение на думата Вавилонъ е било 'порта за не-нето' а после, — мѣсто за разбъркване'. Царството, споменато въ II Солуняномъ 2 и Откровение 13 и 17, което особено презъ последното време ще оказва голѣма съпротива на Божието царство, е обозначено съ това име.“ (Stutgarter Jubiläumsbubel“, забележка къмъ Битие 11:9.)

7. Кой бѣше първиятъ, въ когото се появи характера на вавилонскитѣ жители? Исая 14:12—14.

8. Какви бѣха последствията отъ самовъз-вишението на Люцифера? Ст. 15—19.

9. Сравни духа на Люцифера съ Духа на Исуса и обърни внимание на крайния резултатъ! Исая 14:12—15; Филипяномъ 2:6—11.

10. Какъ гледа Богъ на горделивитѣ? Притчи 8:13.

„Горделивиятъ не чувствува никаква нужда и затваря сърдцето си за Исуса и голѣмото благословение, което Той иска да излѣе.“ („Размишления отъ планината на блаженствата“, стр. 15.)

„Нѣма по-отвратително нѣщо за Бога и по-опасно за човѣка отъ

гордостъта и високомърието. Този е единъ отъ най-безнадежднитѣ и неизлѣчимитѣ грѣхове.“ („Притчитѣ Христови“ — немска, стр. 152.)

Послѣдствията отъ възгордяването на Навуходоносора.

11. По кой начинъ прояви и вавилонскитѣ царь характерната черта на вавилонскитѣ основатели? Данаилъ 4 : 25—27.

Вавилонскитѣ основатели бѣха изпълнени съ гордостъ. Съ желание и стремежъ за самоиздигане, тѣ бѣха решили да съградятъ Вавилонъ като незаличимъ знакъ за враждата имъ къмъ Бога.

12. Какви бѣха послѣдствията отъ гордостъта и самопревъзнасянето на Навуходоносора? Каква поука извлѣче той отъ това? Ст. 28—33.

13. Споредъ думитѣ на пророка, какво наказание трѣбваше да претърпи стариятъ Вавилонъ? Исая 47 : 9—11; Иеремия 50 : 17, 18.

14. Каква сждба бѣше предсказана за Вавилонъ? Исая 13 : 19—22.

4 урокъ — 23 януарий 1937 г.

Пророчеството на Даниилъ 2 глава.

Златенъ стихъ : „Защото Господь Богъ нищо не прави, безъ да открие тайнитѣ Си на Своитѣ раби — пророцитѣ.“ (Амосъ 3 : 7.)

Историческитѣ обстоятелства.

1. Въ какво затруднение изпадна Йерусалимъ презъ времето на царь Йоакимъ? Даниилъ 1 : 1, 2.

2. Чрезъ какво стана възможно на единъ езически царъ да превземе светия градъ и храма? Ст. 2, първата часть.

Тази Божия присжда надъ Йерусалимъ не бѣше само наказание. Богъ желаше Неговиятъ народъ да научи онова, което е пропусналъ да научи въ по-добри дни. Освенъ това Той искаше да се открие на Вавилонцитѣ.

3. За кои четири юдейски младежи се споменава изрично? Какво ни се докладва за тѣхъ? Каква цель преследваше царьтъ, когато нареди младежитѣ да бждатъ възпитани и обучени? Ст. 3—6.

4. Какво поиска Даниилъ относно своята храна? Какъвъ бѣше резултатъ? Ст. 8—16.

5. Какво установи царьтъ следъ тригодишната подготовка на младежитѣ относно тѣхната мъдрость? Ст. 18—20.

„Тѣ получиха тази мъдрость чрезъ правилното използване на собственитѣ си сили и ръководството на Светия Духъ. Тѣ се придържаха къмъ извора на всѣка мъдрость и Божието познание бѣше основата на тѣхното образование. . . Тѣ отбѣгваха всичко, което можеше да отслаби силитѣ имъ, а отъ друга страна използваха всѣки случай, който можеше да ги обогати въ нѣкой клонъ на науката. Тѣ отдаваха внимание на законитѣ за живота, и това имъ придаваше духовна сила. Стремезьтъ имъ къмъ обогатяване съ знание бѣше подтикнатъ отъ единствената цель да прославятъ Бога.“ („Пророци и царе“ — английска, стр. 486.)

Сънътъ на царя.

6. Отъ какво се уплаши царъ Навуходоносоръ презъ втората година на царуването си? Даниилъ 2:1.

7. Кой бѣ натоваренъ да открие на царя тай-

ната на съна? Какво бѣха принудени да признаятъ свѣтскитѣ мъдречи? Ст. 2, 10, 11.

8. Какъ узна Даниилъ за заповѣдта на царя? Ст. 12—15.

9. Какво решение взе Даниилъ? Какво обеща той на царя? Какъ успѣ Даниилъ да разтълкува съна? Ст. 16—19.

Възпитанието на Даниила надмина образованието на вавилонскитѣ мъдречи. Той бѣше запознатъ съ единъ Богъ, който живѣе въ сърдцата на ония, които всецѣло се предаватъ Нему, Богъ, който може и желае да имъ открива тайни. Този Богъ бѣ непознатъ за вавилонскитѣ учени.

10. Какво бѣше видѣлъ вавилонскиятъ царъ на сънъ? Ст. 31—35.

Чрезъ нѣколкото думи, съ които пророка съобщи съна, Богъ предсказа свѣтовната история, отъ днитѣ на Вавилонъ до възстановяването на вѣчното Христово царство.

11. Кого представляваше златната глава на образа? Ст. 36—38.

Пророкъ Исая нарече Вавилонъ „красотата на царствата, гордостъ на халдейци“. (Исая 13:19.) Презъ днитѣ на Навуходоносора този градъ бѣ стигналъ върховната точка на своята властъ. При разкопкитѣ на единъ отъ мостовѣтъ е намѣренъ следниятъ надписъ, които царъ Навуходоносоръ бѣ заповѣдалъ да се напише; „Дано вѣчно да сѣществувашъ“.

12. Какво съобщи Даниилъ на царя, когато му тълкуваше сребърнитѣ гърди и ржце на образа? Ст. 39, първа часть.

Въ 538 год. пр. Хр., когато царуваше Валтасаръ, внукътъ на Навуходоносора, Мидо-Персийцитѣ покориха Вавилонъ. Тѣй бързо настѣпи смѣна на властѣта.

**13. Какво трѣбваше да се случи следъ това
въ историята? Ст. 39, посл. частъ.**

Следъ Мидо-Персия идваше Гърция, третото голѣмо царство, представено чрезъ корема и ребрата, направени отъ медъ. Въ 331 г. пр. Хр; подъ ръководството на Александъръ Велики, гърцитѣ покориша персийцитѣ при Арбела, недалечъ отъ Ниневия.

**14. Какъ описа пророка четвъртото царство,
представено съ желѣзни пищяли? Ст. 40.**

Следъ Гърция дойде Римъ. Като начало на Римската империя историчитѣ пишатъ 168 г. пр. Хр., когато римскитѣ войски победиха гърцитѣ при Пидна. Римъ бѣше „силенъ като желѣзо“.

Историкътъ Едуардъ Гиббонъ казва за силата и дѣлото на четвъртото царство отъ Данииловото пророчество следното: „Войскитѣ на републиката, понѣкога поражавани, но все пакъ победители при всѣка война, настѣпваха съ бързи крачки къмъ Ефратъ, Дунава, Рейнъ и Океана. Златнитѣ, сребърни и бронзови символи нанациитѣ и тѣхнитѣ царе бѣха унищожавани една следъ друга отъ желѣзния Римъ“.

Това четвърто царство, Римъ, представено съ желѣзни пищяли и нозе, размѣсени съ глина и желѣзо, се разви точно въ рамкитѣ на предсказанието.

15. Споредъ тълкуванието на данииловото пророчество, каква промѣна ще настѣпи въ четвъртото царство? Ст. 41—43.

„То ще е царство раздѣлено“ (Ст. 41.) Когато презъ 351—476 г. сл. Хр. Северно-Европейситѣ народи нахлуха въ царството и основаха тамъ своитѣ държави, тогава Римското свѣтовно царство се раздѣли на десетъ части. Сѣга тѣ се представляватъ отъ нациитѣ на Западна Европа. Нѣкой отъ тѣхъ сѣ силни, а нѣкой слаби. Предсказанието гласи, че държавитѣ, образувани отъ Римското царство нѣма да се съединятъ въ едно (Ст. 43.). Така е останало и до днешно време.

Възстановяването на Христовото царство.

16. Какво ще стане въ днитѣ на тѣзи цар-

ства? Колко време ще трае царството, което Богъ ще основе? Ст. 44, 45.

17. Какво впечатление направи това чудно откровение на Вавилонския цар? Какво изповѣдва той? Ст. 46, 47.

18. Каква награда получи Даниаилъ за неговата вѣрность спрямо Бога и царя? Ст. 48, 49.

5 урокъ — 30 януарий 1937 г.

Царството на благодатъта и славата.

Златенъ стихъ: „Нека дръзновено пристѣпваме къмъ престола на благодатъта, за да получимъ милость и да намѣримъ благодатъ за благовременна помощъ“ (Евреемъ 4:16.)

Произходъ и изграждане царството на благодатъта.

1. Какво проповѣдваше Исусъ, когато започна публичната си дейность? Какво проповѣда Исусъ на ученицитѣ си да проповѣдватъ, когато по-късно ги разпрати? Матей 4:23; Лука 9:2.

2. Каква милостива покана получаватъ всички ония, които съзнаватъ своята нищета? Евреемъ 4:16.

„Царството на благодатъта ни е представено отъ Павла въ посланието му къмъ евреитѣ. . . Престолътъ, или тронътъ на благодатъта представлява царството на благодатъта, понеже сѣществуването на единъ тронъ предполага и сѣществуването на едно царство.“ („Великата борба“, стр. 282.)

3. Коя бѣше най-главната вестъ, която апостолъ Павелъ проповѣдваше? Деяния 20:24.

„Царството на благодатъта бѣ възстановено непосредствено следъ грѣхопадането, като бѣ съставенъ единъ планъ за изкуплението на съгрѣшилия човѣшки родъ. Той се състоеше тогава въ намѣреніето и обещанието на Бога, и чрезъ вѣра човѣцитѣ можеха да станатъ негови поданици. Обаче, фактически то бѣ възстановено при смъртѣта на Христа. . . Но когато Спасителътъ отдаде живота Си и съ последното дихание извика : 'Свърши се !' прокарването на спасителния планъ бѣше осигурено. Обещанието за спасение, дадено на съгрѣшилата двойка въ Едемъ бѣше потвърдено. Царството на благодатъта, което до тогава се състоеше въ Божието обещание, сега бѣ въздигнато.“ (Великата борба“, стр. 282, 283.)

Нуждата на грѣшника отъ благодатъ.

4. Защо се нуждаятъ човѣцитѣ отъ вестѣта на благодатъ ? Римл. 3:19, 23.
5. Какво носи благодатъта на грѣшника ? На колко души се предлага благодатъта ? Титъ 2:11.
6. По кой начинъ ще бждатъ спасени хората отъ грѣха ? Ефесяномъ 2:4—8.
7. Чрезъ кого се открива благодатъта ? Римл. 3:24, 25.

Естеството на царството на благодатъта.

8. Какво казва Исусъ за естеството на царството на благодатъта ? Лука 17:20, 21.
9. Какъ е представено развитието на царството на благодатъта ? Матей 13:13—33.

„Юдеитѣ очакваха царството Божие да се основе по начинъ на земнитѣ царства. За да издигнатъ правдата, тѣ прибѣгнаха къмъ различни външни формалности. Изработваха планове и изнамираха най-

различни методи. Но Христосъ втъпяваше основния принципъ на вѣрата и правдата, и действуваше противъ всѣка заблуда и грѣхъ.“ („Притчитѣ Христови“, нѣмска, стр. 76.)

Царството на славата.

10. Кой трѣбваше да бжде основателъ на царството на благодатѣта? Псаломъ 89:4, 5; Исая 9:5, 6.

11. Какво каза ангелъ Гавриилъ за сина, който щѣше да бжде роденъ отъ Мария? Лука 1:31—33.

12. Какво обещание даде Исусъ на ученицитѣ Си относно тронътъ на Неговата слава? Матей 19:28.

„Тѣй, престолътъ на славата представлява царството на славата; и за това царство се отнасятъ думитѣ на Спасителя.“ („Великата борба“, стр. 282.)

13. Кога ще се основе царството на славата? Матей 25:31, 32.

14. Споредъ думитѣ на Исуса, на кого ще се даде това царство? Лука 12:32; Матей 5:3, 5, 10.

15. За какво трѣбва да се молятъ чадата на царството? Матей 6:10.

16. Каква покана ще отправи Исусъ къмъ спасенитѣ, когато седне на престола на Своята слава? Матей 25:34.

17. Какъ ще изглеждатъ светиитѣ, следъ като влѣзатъ въ царството на славата? Матей 13:43; Даниилъ 12:3.

6 урокъ — 6 февруарий 1937 г.

Второто идване на Христа.

Златенъ стихъ : „Тъй и Христосъ веднѣжъ като принесе Себе Си въ жертва, за да отнеме грѣховетъ на мнозина, втори пжтъ, безъ да става жертва за грѣхъ, ще се яви на ония, които Го очакватъ за спасение.“ (Евреемъ 9:28.)

Обещанията относно второто идване на Христа.

1. Какво обещание даде Исусъ на ученицитѣ Си, когато възнамѣряваше да напустне земята? Йоанъ 14:1—3.

„Исусовото обещание, дадено на Неговитѣ ученицитѣ, бѣше едновременно и обещание за Неговата църква презъ всички вѣкове. Чудниятъ спасителенъ планъ трѣбваше да има свѣтовенъ успѣхъ.“

„Заради васъ дойдохъ на земята, заради васъ започнахъ това дѣло, и когато си отида, нѣма да престана да работя за васъ. Азъ дойдохъ, за да ви се открия, та да повѣрвате въ Мене. Отивамъ при Отца, за да ходатайствувамъ за васъ. Исусовото напускане земята, не значеше пълна раздѣла съ ученицитѣ Му, както тѣ си мислѣха; Той отиде да имъ приготви мѣсто, и после да се върне да ги вземе при Себе Си. Докато Той имъ приготвяше горе мѣсто, тѣ трѣбваше да се стараятъ да живѣятъ споредъ Неговия примѣръ, за да станатъ подобни Нему.“ („Желания на вѣковетъ“ — нѣмска, стр. 382, 380,)

2. По кой начинъ изтъква Павелъ сжщата велика истина, че Исусъ ще дойде втори пжтъ на земята? Евреемъ 9:27, 28.

3. За кое събитие трѣбва да се приготвятъ християнитѣ? Титъ 1:11—14.

Какъ ще стане второто идване на Христа?

4. Каква утешителна вестъ донесоха анге-

литѣ на ученицитѣ, когато Исусъ се възнесе на небето? Деяния 1: 10, 11.

„Този Исусъ“ ще се върне лично и видимъ за всички въ този свѣтъ. „Исусъ се възнесе съ човѣшки образъ. Ученицитѣ видѣха, че облакъ Го взе. Сжщиятъ Исусъ, Който ходѣше съ тѣхъ, Който говорѣше и се молѣше съ тѣхъ, Който предъ тѣхъ преломи хлѣба, ходи по морето и току-що се бѣ изкачилъ съ тѣхъ на маслинената гора, — сжщиятъ Исусъ се възнесе сега предъ тѣхнитѣ очи, за да сподѣли съ Отца Си небесниятъ тронъ. Ангелитѣ ги увѣриха, че сжщиятъ Исусъ, Който сега се възнася на небето, ще се върне втори пѣтъ. (Желания на вѣковетѣ — нѣмска, стр. 518—520).

5. Кой ще види второто идване на Христа?
Откр. 1:7; Матей 24:27.

6. Какво предупреждение даде Исусъ на ученицитѣ Си относно фалшивото представяне на второто Му идване? Матей 24: 23-26.

„Това пророчество се даде и за времето преди второто идване на Христа. Още сега ставатъ голѣми чудеса отъ страна на фалшиви Христосовци и фалшиви пророци „за да прелѣстятъ вѣрващитѣ. Не чуваме ли все по-силно и по-силно викътъ.“ Ето той е въ пустинята? Не сж ли се отзовали хиляди на този викъ и сж отишли въ пустинята, за да срѣцнатъ тамъ Христа? Не се ли чува въ хиляди спиритически заседания и тайнствени книги да се казва; Ето, „Той е въ стаичката?“ Но какво е казалъ Исусъ? „Не вѣрвайте. Защото“ както свѣткавица излиза отъ изтокъ и се вижда дори до западъ, тъй ще бѣде пришествието на Сина Човѣчески.“ (Желания на вѣковетѣ“, нѣмска стр. 359).

7. Какво казва Павелъ относно измамническото естество на Сатана и неговитѣ слугители? 2 Кор. 11:13—15.

„Като вѣнецъ на действията си въ голѣмата драма на измама, Сатана ще се представи за Христосъ. Църквата отдавна е заявила, че очаква идването на Спасителя, като изпълнение на нейната надежда. И сега голѣмиятъ измамникъ ще даде видъ, че Христосъ е дошълъ.“ („Великата борба“, стр. 518.)

Събития, съвпадащи съ второто идване на Христа.

8. Защо ще дойде Исусъ втори пжтъ на земята? Гал. 1:3, 4; I. Солун. 4:16.

„Той ще дойде втори пжтъ за да прослави и вземе при Себе Си, ония, които сж го любили и сж пазили Неговитѣ заповѣди; Той не ги е забравилъ.“ („Желания на вѣковетѣ“, нѣмска, стр. 360.)

9. Какво ни доказва, че живитѣ светии нѣматъ по-голѣми привелегии отъ ония, които сж заспали въ Христа? I Солун. 4:15, 17.

10. Каква страшна сждба очаква безбожнитѣ и нечестивитѣ при второто идване на Христа? II Солун. 1:6—10.

11. Кое тържествено събитие свърза Павелъ съ второто идване на Христа? *Отговоръ*: Сждниятъ часъ. II Тимотею 4:1.

12. Кои трѣбва да се явятъ предъ Христовото сждилище? Съ каква цель? II Кор. 5:10.

13. По кой начинъ оповестява Исусъ, че ще бждатъ събрани светии при величественото Му явление? Матей 24:30, 31.

„Живитѣ праведни биватъ внезапно, въ единъ миръ преобразени. При прозвучаването на Божия гласъ тѣ биватъ прославени; сега тѣ биватъ направени безсмъртни и заедно съ възкрѣснатитѣ светии дигнати въ въздуха да посрѣщнатъ Господа. Тогава ще прати ангелитѣ Си и ще събере избраницитѣ Си отъ четиритѣ вѣттра, отъ края на земята до края на небето.“ (Марко 18:27.) Малки деца биватъ положени отъ свети ангели въ ржцетѣ на майкитѣ имъ. Приятели, които смъртъта дълго е раздѣляла се събиратъ отново за да

не се раздѣлятъ никога и всички заедно съ радостни пѣсни тръгватъ нагоре къмъ Божия градъ.“

„Тѣ идатъ отъ тъмницитѣ на смъртта, облѣчени въ безсмъртна слава, и викатъ: ‘Де ти е, смърте, жилото, де ти е, аде, победата?’ И живитѣ праведни и възкрѣсналиятъ светии съединяватъ гласоветѣ си въ единъ продължителенъ, радостенъ победенъ викъ.“ („Великата борба“, стр. 535, 534.)

7 урокъ — 13 февруарий 1937 г.

Голѣмото пророчество на нашия Спасителъ.

Златенъ стихъ: „И ще бже проповѣдвано това евангелие на царството по цѣла вселенна, за свидетелството на всички народи; и тогава ще дойде краятъ.“ (Матей 24:14.)

Въпроси относно края на свѣта.

1. Какво впечатлително съобщение направи Исусъ, когато ученицитѣ Му посочиха величествената сграда на храма? Матей 24:1, 2.
2. Какви два въпроса зададоха ученицитѣ на Исуса? Ст. 3.

Ученицитѣ бѣха на мнение, че такова събитие, като разрушаването на храма, не е възможно да стане преди края на свѣта.

„Въ Своя отворъ, Исусъ не раздѣли дветѣ събития. . . . Той свърза въ доклада си дветѣ голѣми събития и предостави на ученицитѣ да откриятъ сами значението. . . . Пророческата проповѣд на Исуса не се отнася е само за ученицитѣ, но и за всички ония, които ще живѣятъ въ последнитѣ дни.“ („Желания на вѣковетъ“ — нѣмска, стр. 356.)

3. Какво предупреждение отпрати Исусъ къмъ ученицитѣ Си, преди да отговори на въпроса имъ? Ст. 4, 5.

4. Какъ обясни Исусъ, че изпълнението на това пророчество стоеше непосредствено предъ тѣхъ ? Ст. 6, 7.

5. Какви опитности трѣбваше да направятъ Христовитѣ последователи ? Ст. 9, 10.

„Всичко това трѣбваше християнитѣ да претърпятъ. Родителитѣ предаваха децата си, деца — родителитѣ си, и приятели се предаваха единъ другъ на синедриона. Враговетѣ хванаха Стефана, Якова и много други.“ („Желания на вѣковетѣ“, нѣмска, стр. 357.)

6. Кое велико дѣло трѣбва да се извърши преди свършека на свѣта ? Ст. 14.

Пророчество относно разрушението на Иерусалимъ.

7. Отъ какво трѣбваше да познаятъ ученицитѣ, че разрушението на Иерусалимъ е близо ? Ст. 15.

8. Какъ обяснява Исусъ израза : „Мерзостъта на запусцението“ ? Лука 21 : 20.

9. Какво трѣбва да правятъ Християнитѣ въ Иерусалимъ, щомъ забележатъ този знакъ ? Матей 24 : 16—18 ; Лука 21 : 21, 22.

„Когато идолопоклонскитѣ знамена на римлянитѣ бждѣха издигнати на светата земя, която се простираше нѣколко стотинѣ метра извънъ стениитѣ на Иерусалимъ, тогава Христовитѣ последователи трѣбваше да се спасятъ съ бѣгство. Когато биха видѣли предупредителния знакъ, тѣзи, които искаха да се спасятъ, не трѣбваше да се бавятъ. . . Тѣзи, които искаха да избѣгнатъ общото унищожение, не трѣбваше да губятъ нито една минута.“ („Великата борба“, стр. 20.)

10. Какъ бѣха възнаградени ония, които приеха Исусовото наставление ?

Отговоръ: „Никой християнинъ не загина подъ развалинитѣ на Йерусалимъ.

Ученицитѣ бѣха предупредени, и всички, които вѣрваха, очакваха обещания знакъ. . . Римлянитѣ, подъ водителството на Цестий, бѣха обсадили града, Неочаквано, когато всичко изглеждаше благоприятно за една бърза атака, тѣ дигнаха обсадата. Обсаденитѣ, изгубили надежда за успѣшна отбрана, бѣха вече готови да се предадатъ, когато римскиятъ генералъ оттегли своитѣ войски, безъ видимо ни най-малко основание за това. . . Събитията бѣха ръководени така, че нито юдеитѣ, нито римлянитѣ препятствуваха на бѣгството на християнитѣ “ („Великата борба“, стр. 23.)

Еврейскиятъ историкъ, Йосифъ, пише въ своята книга: „Еврейската война“: „Внезапно, безъ Цестий да вземе подъ внимание отчаянието на обсаденитѣ и нарастващото самочувствие на народа, отдрѣпва войскитѣ си отъ Йерусалимъ, сломенъ и обезкураженъ, въпрѣки, че външно неговитѣ надеждни планове не бѣха претърпѣли никакво поражение, или пъкъ да е имало нѣкоя важна, сѣдбоносна причина.“

11. Къде отидоха християнитѣ следъ като напустнахъ Йерусалимъ ?

Отговоръ: Йосифъ казва: „Следъ това нещастно отдрѣпване на Цестий, много видни юдеи напустнахъ града, както плѣхове, — потъващиятъ корабъ.“ („Еврейската война“)

Евсевий, църковенъ историкъ, пише: „Преди войната, цѣлата църква въ Йерусалимъ бѣ поучавана и наставлявана чрезъ едно Божествено откровение, дадено на набожни хора въ Йерусалимъ. Възъ основа на тази Божия заповѣдъ, тѣ напустнахъ града и отидоха на едно безопасно мѣсто, отвѣдъ рѣката Йорданъ, наречено Пела.“

12. Какъ описа Исусъ по-нататъкъ страшната сѣдба, която ще дойде върху Йерусалимъ и юдейската нация ? Лука 21 : 23, 24.

„Хиляди загинаха отъ гладъ и чума. Естественитъ връзки изглеждаха да сѣ разрушени. Мжже ограбваха женитѣ си и жени—мжжетѣ си. Виждаха се деца, които грабѣха храна отъ устата на остарѣлитѣ си родители. . . Римскитѣ водачи искаха да всѣятъ паника между юдеитѣ и така да ги принудятъ да се предадатъ. Пленницитѣ, които се противопоставяха когато ги пленяваха биваха бичувани,

мжчени и разпъвани предъ градската стена. Ежедневно биваха убивани по този начинъ стотици, и ужасното дѣло продължаваше, докато по протежение на Йосафатовия долъ и Голгота се издигнаха толкова много кръстове, че човѣкъ едва можеше да се движи между тѣхъ. Тѣй ужасно се изпълни страшната клетва, изговорена предъ сѣдебния престолъ на Пилата : „Крѣвта Му нека бѣде върху насъ и върху чадата ни !“ („Великата борба“, стр. 24, 25)

„Както градътъ, така и храмътъ бѣха сринати до основи, и земята, на която стоеше светиятъ домъ, бѣ ,разорана като нива‘. Въ обсадата и сечѣта, която последва, умрѣха повече отъ единъ милионъ хора ; останалитѣ живи бѣха откарани въ пленъ, продадени като роби, завлѣчени въ Римъ, за да украсятъ триумфа на победителя, хвърляни на диви звѣрове въ амфитеатритѣ, или пѣкъ разпрѣснати като бездомни скитници по цѣлата земя.“ („Великата борба“, стр. 27.)

13. За какво трѣбваше да се молятъ ученицитѣ отъ времето, когато Исусъ имъ предсказа сѣдбата на Йерусалимъ ? Защо ?
Матей 24:20.

„Молете се, да не се случи бѣгството ви зиме, или въ сѣботенъ день.“ Христосъ не премахна сѣботата ; тя не е била премахната и чрезъ Неговата смъртъ, но четиридесетъ години следъ Неговото распятие тя е била пазена свето. Християнитѣ трѣбваше да се молятъ четиридесетъ години бѣгството имъ да не се случи въ сѣботенъ день “ („Желания на вѣковетѣ“, нѣмска, стр. 257.)

8 урокъ — 20 февруарий 1937 г.

Знаменията на небето.

Златенъ стихъ : „И ще бждатъ поличби по слънцето и месечината и звездитѣ, а по земята тѣга у народитѣ отъ недоумение и отъ морския шумъ и вълнение.“ (Лука 21 :25.)

Времето, когато ще се изпълнятъ предсказанитѣ знамения.

1. Какъвъ отговоръ даде Исусъ на единъ въп-

росъ, зададенъ отъ ученицитѣ относно
второто Му идване ? Лука 21 : 25.

Когато въ миналото свѣтътъ е билъ нападанъ отъ нѣкоя беда, Богъ е предупреждавалъ народа Си чрезъ особена вестъ, тъй щото тѣ сж могли да я посрѣщнатъ подготвени. Ние припомяме случая съ Ноя и предпотопния свѣтъ, за вестъта на Йона къмъ Ниневия и за вестъта на Йоанъ Кръстителя, който подготвяше пѣтя за идването на Христа. Предстои ли такова важно събитие, както краятъ на свѣта, тогава Богъ сигурно ще предупреди Своя народъ за приближаването му.

2. Какво ни се казва за времето, когато ще се изпълнятъ тѣзи знамения ? Матей 24 : 29 ; Марка 13 : 24.

„Спасителътъ ни е далъ знамения, които ще предшествуватъ второто Му идване. Освенъ това, Той ни е казалъ и времето, когато ще започне първото знамение. „И веднага подиръ скръбъта на ония дни слънцето ще потъмнѣе, месечината не ще даде свѣтлината си и звездитѣ ще изпадатъ отъ небето, и силитѣ небесни ще се поклатятъ.“ („Желания на вѣковетѣ“, нѣмска. стр. 359.)

Марко прибавя още една мисль като пише : „Но въ ония дни, следъ оная скръбъ, слънцето ще потъмнѣе, и месечината не ще даде свѣтлината си.“ Времето за което се говори тукъ сж днитѣ на скръбъта, за които пише Матей. Това е времето на страшното гонение презъ срѣднитѣ вѣкове, за което пише и Даниилъ (7:25.) и Йоанъ (Откр. 12:14, 6.) По това време бѣха избити много хора заради вѣрата имъ. Гонението започна въ 538 г. сл. Хр. и бѣ прекратено въ 1798 г.

Презъ 1776 г. се прекрати общо гонението — скръбъта. Между тѣзи две дати 1776—1798, трѣбваше, споредъ пророчеството, слънцето да потъмнѣе.

Потъмняването на слънцето и луната.

3. Споредъ думитѣ на Исуса, какво ще бжде знамението на слънцето и луната ? Матей 24 : 29 ; Откр. 6 : 12.

„Така наприимѣръ 19 май 1780 г. бѣше единъ необикновено тъменъ день за цѣлата часть на северо-източнитѣ Съединени щати въ Се-

верна Америка. Очевидци го нарекоха единъ свърхестественъ, необяснимъ день. Не можеше да бжде слънчево затъмнение, защото по онова време луната бѣше почти пълна; причината не можеше да бжде и гъсти облаци, понеже звездитѣ на небето блестѣха много ясно. При все това, отъ 9 часа сутринъта до часътъ, когато слънцето обикновено залѣзва, настѣпи такъвъ голѣмъ мракъ, че работата трѣбваше да бжде прекъсната; по-къснитѣ трѣбваше да се запалятъ лампитѣ, а и животнитѣ се прибраха за спане, като че ли бѣше нощъ; и въпрѣки, че презъ цѣлото време слънцето се виждаше, то изглеждаше, като че ли е загубило всѣко свойство да свѣти. (D. I. A. Seiss. „Offendarung“, I 361.)

Необяснимостъта за тази тъмнина потвърди и астрономътъ Хершелъ: „Тимниятъ день въ Северна Америка бѣше едно отъ оная свърхестествени природни явления, за които всѣки чете съ голѣмъ интересъ, но явление, което никоя философия не може да обясни“.

Звездопадането.

4. Кое знамение трѣбваше да стане следъ потъмняването на слънцето и луната? Матей 24: 29; Марко 13: 25.

5. Какво описание дава Йоанъ за този метеоренъ дѣждъ? Откр. 6: 13.

„Както е известно, нощта 12—13 ноемврий 1832 г. д. е запомнена съ едно особено метеорно явление. Споредъ многобройни доклади, презъ оная нощъ сж се появили стотици хвърчащи звезди смѣсени съ по-малки и по-голѣми огнени топки, които сж се движили по всички посоки — ту нагоре, ту надолу, джгообразно или пъкъ една срещу друга — като следъ тѣхъ се провличали дълги опашки, отъ които отъ време на време излизало искри и силни лъчи. Понѣкога тѣзи лъчи били много силни и сж свѣтѣли съ най-различна свѣтлина. Тази картина е била наблюдавана отъ много мѣста: Англия, Франция, Швейцария, Южна Германия, Белгия, Рейнската областъ Берлинъ, Варшава, Рига, Петербургъ, Одеса, Сукцава въ Буковина, кждето споредъ наблюденията на д-ръ Рореръ летящитѣ звезди сж били толкова много, че могли да се уподобятъ на огненъ дѣждъ.“ (Poggendorff, „Annalen der Physik“, R 29. S. 447.)

Не по-малко величествено бѣше падането на леонидитѣ презъ 1833 г. за което астрономъ Д. Олмщедъ докладва следното: „Който е ималъ

привилегията да бжде очевидецъ на картината съ падащитѣ звезди на 13 ноемврий 1833 год. сутринѣта, той вѣроятно е видѣлъ едно отъ най-голѣмитѣ разкрития на небеснитѣ огнени тѣла, явление, което не се е появявало откакъ земята съществува или най-малко не е записано въ никоя историческа книга.“

6. Какво трѣбва да правятъ християнитѣ, когато тѣзи знакове се изпълнятъ ? Лука 21 : 28.
7. Въ какво можемъ да бждемъ убедени, когато всички тѣзи знакове се изпълнятъ ? Матей 24 : 33.
8. Коя притча разправи Исусъ, за да ни убеди въ близкото Си идване ? Лука 21 : 29—31.
9. Какво поржчителство се даде, за да се предодврати опредѣляне дата за второто идване на Христа ? Матей 24 : 36.
10. Какво увещание се даде, за да се подготви Божиятъ народъ за второто идване на Христа ? Ст. 42—44.
11. Какво страшно природно явление ще настане кратко преди второто идване на Христа ? Какъ ще подеиствува то на нечестивитѣ ? Откр. 6 : 14—17.

9 урокъ — 27 февруарий 1937 год.

Безпокойството между народитѣ.

Златенъ стихъ : „Внимавайте, бждете будни и се молете; понеже не знаете, кога ще настане времето. Та като дойде ненадеино, да ви не намѣри, че спите. А каквото вамъ говоря, говоря го на всички : бждете будни!“ (Марко 13:33, 36, 37.)

Страхът на народитѣ единъ отъ другъ.

1. Споредъ описанието на Исуса, какво ще бѣде положението на свѣта кратко преди идването Му? Лука 21 : 25, 26.

„Цѣлиятъ свѣтъ кипи. Знаменията на времето сж пълни съ нещастие. Наближаващитѣ събития хвърлятъ предварително дебела сѣнка. Божиятъ Духъ се отдрѣпва все повече и повече отъ земята. Нещастията по море и суша се низжатъ едно следъ друго : бури, земетресения, пожари, наводнения и мерзости отъ всѣкаквъ видъ. Кой знае какво крие бѣдешето въ себе си! Кѣде има сигурность? Нито при човѣци, нито пъкъ въ нѣщо земно. Хората бързо се натрупватъ около избраното отъ тѣхъ знаме. Съ голѣмо безпокойство тѣ чакатъ заповѣдитѣ на тѣхния водачъ.“ (Желания на вѣковетѣ“ — английска, стр. 635, 636.)

2. Какви сж били въобще отношенията между нациитѣ презъ цѣлата свѣтовна история? Матей 24:7, първа часть.
3. Какви ще бждатъ отношенията между нациитѣ, кратко преди сждния Божи день? Откр. 11:18, първа часть.

Неописуемо подготвяне за война.

4. Какъ описва пророкъ Йоилъ страшнитѣ приготовления на народитѣ за война? Йоилъ 4:9—11.

Свѣтовната война, която разтърси цѣлиятъ цивилизованъ свѣтъ бѣше отчасти изпълнение на Йоиловото пророчество и знакъ за предстоящитѣ по-голѣми събития. Разходитѣ на свѣтовната война възлизатъ надъ 800 билиона германски марки. 58 милиона мъже сж били подъ оржие, а числото на загиналитѣ и тежко раненитѣ е 20 милиона. Жертвитѣ на тази война не могатъ да се сравнятъ съ никоя друга война до сега.

5. Какво казватъ много хора, въпрѣки застрашаващата ги опасность? Исая 2:2—5.

6. По кой начинъ Павелъ разкрива измамническата маска на привидния миръ?
I Солун. 5:3.

Последната борба.

7. Къде ще стигне най-после яростта на народитъ? Откр. 16:12, 14, 16; Йоилъ 4:12—14.

„Сатана намира особено удоволствие въ войната, понеже тя разпалва най-лошитъ страсти въ душата и после тласка въ вѣчността своитъ затанали въ пороци и кръвъ жертви. Затова сатанинското намѣрение е, да подстрекава народитъ въ война единъ противъ другъ; по такъвъ начинъ той може да отклони мислитъ на човѣцитъ отъ дѣлото на приготвление, което би ги направило способни да устоятъ въ Божиятъ день.“ („Великата борба“, стр. 488.)

8. Какъ наименова пророка тази велика борба? Откр. 16:14, послед. часть.

9. Още какво ни показва ясно, че цѣлиятъ свѣтъ ще бжде увлеченъ въ тази борба?
Йеремиа 25:26—29.

10. Какво описание дава пророкътъ за кървавата баня на тази последна война?
Ст. 31—33.

11. На кого ще уповава Божиятъ народъ презъ време на последното тежко изпитание? Йоилъ 3:16, последната часть.

10 урокъ — 6 мартъ 1937 г.

Общественият и религиозни обстоятелства въ последните дни.

Златенъ стихъ : „И както бѣше въ Ноеви дни, тъй ще бѣде и въ днитѣ на Сина Човѣчески: ядеха, пиеха, женеха се, мжжеха се до оня день, въ който Ной влѣзе въ ковчега, и дойде потопа, та погуби всички.“ (Лука 17:26,27.)

Както въ Ноевите дни.

1. Какво предупреждение дава Исусъ на ония, които ще живѣятъ въ последните дни?
Матей 24:37—39.

„Въ наши дни съществуватъ същите грѣхове, които презъ Ноево време възбудиха Божия гнѣвъ. Мжже и жени превръщатъ яденето и пиенето въ гуляй и разпуснатостъ. Този грѣхъ, — угаждане на развратения апетитъ, разпали страстите на хората въ Ноевото време и ги доведе до всеобща развала. Насилието и беззаконията имъ достигнаха до небето. — Чрезъ потопа, Богъ очисти земята отъ голѣмата ѝ морална скверность.“ (Свидетелства — английски томъ 3, стр. 163.)

2. Какъ описва Мойсей положението на предпотопния свѣтъ? Битие 6:5.

3. Коя бѣше причината за това страшно падение? Ст. 2.

„Синовеѣ Божии видѣха дъщеритѣ човѣчески, че бѣха красиви. Ситовитѣ чада, привлѣчени отъ красотата на дъщеритѣ на Каиновитѣ потомци, оскърбиха Бога, като почнаха да се женятъ за тѣхъ. Много отъ Божиитѣ поклонници бѣха примамени въ грѣхъ чрезъ изкушения, които сега бѣха постоянно предъ тѣхъ и тѣ изгубиха своя особенъ, свѣтъ характеръ. Смѣсвайки се съ покваренитѣ, тѣ станаха като тѣхъ въ духъ и дѣла. Ограниченията на седмата за-

повѣдъ се пренебрегнаха, „и тѣ си взеха жени отъ всички що желаеха.“ „Ситовитѣ чада ходиха въ пѣтя Каиновѣ.“ Тѣ насочиха умоветѣ си къмъ свѣтско благоденствие и удоволствие и забравиха Божиитѣ заповѣди. . . Грѣхътъ се разпрѣсна по земята като смъртоносна проказа.“ („Патриарси и пророци“, стр. 24.)

4. Какъ погледна Богъ на грѣшното състояние,
въ което бѣ изпадналъ свѣтътъ? Ст. 6, 7.

„Божие разкаяние не е като човѣшкото. „Нито ще се излѣже крепкий Израилевъ, нито ще се разкае, защото Той не е човѣкъ, та да се разкае.“ Човѣшкото разкаяние означава промѣна на мисълта. Божие разкаяние означава промѣна на обстоятелствата и отношенията. Човѣкъ може да промѣни отношенията си къмъ Бога, чрезъ съобразявана съ условия, възъ основа на които може да намѣри благодатъ предъ Бога, или пъкъ чрезъ собственитѣ си постѣпки той може да се постави вънъ отъ условията на благодатъта, но Господъ е сжиятъ, вчера, днесъ и во-вѣки.“ („Патриарси и пророци“ стр. 280.)

5. Колко време чака Богъ съ наказателния
сждъ надъ нечестивитѣ? Защо търпѣ тъй
дълго? Битие 6:3; II Петр. 3:9.

6. Защо мнозина не признаватъ доклада за
потопъ? II Петр. 3:3—6.

7. Защо не трѣбва да се опасяваме, че Богъ
ще допустне пакъ да стане потопъ надъ
земята? Какъвъ знакъ ни даде Той за това
обещание? Битие 9:8—16.

Както въ Содомъ и Гомора.

8. Съ кои други хора сравнява Исусъ човѣ-
цитѣ, живѣещи въ последнитѣ дни? Лука
17:28—30.

9. Какъвъ бѣше грѣхътъ на жителитѣ въ
Содомъ? Битие 13:13; Иезекиилъ 16:49, 50.

10. Каква бѣше страшната присжда надъ жителитѣ на Содомъ и Гомора, поради тѣхнитѣ беззакония? Битие 19.24, 25.

11. Какъ изрази Богъ милостѣта си надъ Лота и неговото семейство? Ст. 15—17.

12. Какъ изрази Лотовата жена недостойнството си за Божията милостъ? Какви бѣха нейнитѣ сърдечни желанія? Само какъ можеше тя да получи спасение? Ст. 26.

„Ако самъ Лотъ не бѣ показалъ колебание да послуша предупреждението на ангела, а усърдно бѣше бѣгалъ къмъ планината, безъ никакво прошение или жалба, и жена му би избѣгала. Влиянието на неговия примѣръ би я избавило отъ грѣха, който запечата нейната сждба.“ („Патриарси и пророци“ стр. 61.)

13. Какво трѣбва да си спомняме ние? Лука 17:32.

14. Защо не бѣха спасени повече отъ Лотовото семейство? Битие 19:12—14.

„Когато Лотъ влѣзе въ Содомъ, той бѣше съ намѣрение да се пази свободенъ отъ нечестие и да заповѣда на дома си да върви следъ него. Но той никакъ не успѣ. Лошитѣ влияния, които го заобикаляха, влияеха на вѣрата му, а сношението на чадата му съ жителитѣ на Содомъ свързваха, до известна степенъ и неговия интересъ съ тѣхния. Резултатътъ е предъ насъ. Мнозина още правятъ сжщата грѣшка.“

„Това бѣ едно излизане, едно отдѣляне отъ нечестивитѣ, едно бѣгане за живота. Така бѣше въ днитѣ на Ноя; така бѣ и съ Лота; така и съ ученицитѣ преди разрушението на Йерусалимъ; така ще бжде и въ последнитѣ дни. Божиятъ гласъ пакъ се чува въ една вѣстъ на предупреждение, молеща народа Му да се отдѣли отъ преодолюващото нечестие.“ („Патриарси и пророци“ стр. 64, 63.)

Въ последнитѣ дни.

15. Какво казва Павелъ за религиозното положение въ свѣта презъ последнитѣ дни?
II Тимот. 3:1—5.

16. Какво трѣбва да бжде държанието на християнитѣ, за да се запазятъ отъ това лошо влияние? Лука 21:34—36; II Кор. 6:17—18.

17. На чия закриляща мощь могатъ да уповаятъ Божиитѣ чада въ време на изкушение? Откр. 3:10; I Кор. 10:13.

11 урокъ — 13 мартъ 1937 г.

Капиталъ и работа.

Златенъ стихъ: „И тъй братя, бждете дълготърпеливи до пришествието Господне. Ето, земледѣлецътъ чака драгоценния плодъ отъ земята и за него търпи дълго, докле получи дъждъ раненъ и късенъ. Дълготърпете и вие, укрепете сърдцата си, защото пришествието Господне е наближило.“ (Яковъ 5:7, 8.)

Събиране богатства и подтискване беднитѣ.

1. Какъ описва Яковъ събирането на голѣми богатства презъ „последнитѣ дни“. Яковъ 5:3, последната часть.

2. Какво се казва за начина на събиране богатства презъ „последнитѣ дни“? Ст. 4.

„Свещеното Писание описва положението на свѣта кратко време преди второто идване на Христа. За ония, които въ последно време ще трупатъ богатства чрезъ насилие и грабежъ казва Писанието: „събрахте си съкровища въ последнитѣ дни.“ (Свидетелства — нѣмски, т. 2 стр. 322.)

3. Какво предупреждение е далъ Господъ на богатитѣ, които сж подтискали беднитѣ? Ст. 1—3.

4. Какво докладва пророкът Исаия за смущението между нечестивите във последните дни? Исаия 2:17—21.

5. Какъ живѣятъ богатитѣ, докато беднитѣ сж лишени и отъ най-необходимото? Яковъ 5:5, 6.

„Хората събиратъ богатства по най-различни начини на подтисничество и насилия, докато отъ друга страна викатъ на гладните се издига до Бога. Хората масово се борятъ противъ мизерията; тѣ сж принудени да работятъ тежка, груба работа и все пакъ не сж въ състояние да си набавятъ и най-необходимитѣ нѣща за живѣне.“ (Свидетелства — английски, томъ 9, стр. 90.)

6. Какви чувства ще се появятъ въ беднитѣ спрямо богатитѣ, когато такова състояние се задържи за дълго?

„Всезнайно е, че презъ последните години враждата между богати и бедни се е засилила твърде много. Преди известно време нѣкой е писалъ следното: „Изглежда, че най-големата война между организирани работници и организирани капиталисти е започнала вече. Предполага се, че тази борба ще трае до края.“ Но въ сжщностъ между тѣзи две партии нѣма борба до края. Ако би имало подобна борба, тогава свѣтътъ би трѣбвало да се върне съ 1000 години назадъ. И дветѣ партии сж подготвяли тази борба съ генерации по-рано и всѣка отъ тѣхъ е порастнала твърде много. Никога до сега работническата организация въ Съединенитѣ Щати не е била така силна, както сега. Относно организацията на капиталиститѣ е установено сжщото. Неотдавна бѣ докладвано следното: Въ Съединенитѣ Щати живѣятъ приблизително 22 милиона бедни; 50 милиона едва могатъ да задоволятъ най-необходимитѣ си нужди; 35 милиона живѣятъ задоволително; 10 милиона сж благосъстоятелни и два милиона живѣятъ въ луксъ като притежаватъ 50% отъ богатствата на нацията. Това е едно много опасно положение. (Р. Ф. Котрелъ въ английското списание: „Знамения на времето.“)

Утеха и надежда за беднитѣ.

7. Кой фактъ посочва апостолътъ на върващитѣ, които страдатъ подъ подтисничество ? Яковъ 5:7—9.
 8. Какво предупреждение дава Павелъ на богатитѣ ? 1 Тимот. 6:17—19.
 9. Какво казва Йоанъ за ония, които отбѣгватъ да сподѣлятъ богатството си съ беднитѣ ? 1 Йоаново 3:17, 18.
 10. Какво казва Богъ за измамническата търговия и за несоциалнитѣ отношения ? Амось 8:4—8.
 11. Кой ще бжде въ сѣдния часъ оправданъ, и кой осжденъ ? Матей 25:31—46.
- „Ония, които въ сѣдния день ще бждатъ възхвалявани отъ Исуса може би иматъ слаби познания отъ богословието, но тѣ сж спазвали основнитѣ му принципи. Чрезъ влиянието на Светия Духъ, тѣ сж били за благословение на тѣхнитѣ околни.“ („Желания на вѣковетѣ“ — английска, стр. 638.)
12. Кое обещание, дадено за подтиснатитѣ въ последното време, ни напомня Свещеното Писание ? Исая 33:15 16; 41:17, 18.
- Следнитѣ думи отъ Свещеното Писание ни поканватъ да водимъ единъ светъ животъ, като сжщевременно ни дава насърчение и сила за това.
- „Да отхвърлимъ нечестието и свѣтскитѣ похоти, да живѣемъ цѣломъждрено, праведно и благочестиво въ сегашния вѣкъ, и да очакваме да се сбъдне блажената надежда, и да се яви славата на великия Богъ и Спасителъ нашъ Исусъ Христосъ.“ (Титъ 2:12, 13.)
- „Не напускайте вашето довѣрие, за което има голѣма награда. . .

защото още твърде малко и Идещият ще дойде и нѣма да се забави.“ (Евреемъ 10:35—37.) „Дълготърпете и вие укрепете сърдцата си, защото пришествието Господне е наближило.“ (Яковъ 5:8.)

12 урокъ — 20 мартъ 1937 год.

Знаменията въ природата.

Златенъ стихъ: „И ще загърми Господъ отъ Сионъ и ще издаде гласа Си отъ Йерусалимъ; ще потреперятъ небе и земя; но Господъ ще бжде защита на Своя народъ и отбрана за синоветъ Израилеви.“ (Йоилъ 3:16.)

Земетресения.

1. Кои събития спомена Исусъ между многото други, които ще предшествуватъ второто Му идване? Лука 21:11.

„Едно земетресение отбеляза часътъ, когато Исусъ остави живота Си; второ земетресение отбеляза часътъ, когато Той отново го получи. Онзи, който победи смъртта и гроба, излѣзе победоносно отъ гроба всрѣдъ земетресения, ослѣпителни свѣткавици и силно бучене на гърмотевици. Но когато Той дойде втори пжтъ, тогава не ще се поклати само земята, но и небесата. ‘Люлѣятъ се и политатъ като пиянъ, и всичкиятъ имъ разсѣждкъ ги напуша’, ‘И небето ще се отдрѣпне като свитѣкъ.’ ‘Небесата съ шумъ ще преминатъ, стихииѣ ще пламнатъ и ще се разрушатъ, а земята и всички нѣща по нея ще изгорятъ.’ ‘Но Господъ ще бжде защита на своя народъ.’ („Желания на вѣковетъ“ — нѣмска, стр. 476, 477).

2. Кое знамение трѣбваше да предшествува потъмняването на слънцето, луната и на звездитѣ? Откр. 6:12.

„Бѣше 9 часа сутринѣта на задушница, когато въ цѣла Португалия, а главно въ столицата Лисабонъ, се почувствува небивало силно земетресение. Този градъ, който бѣше единъ отъ най-богатитѣ градове въ Европа и снабдяваше всички народи съ диаманти, градъ,

въ който господствуваше златото, сега въ него сж погребани надъ 100,000 души живи човѣци.“ „Земетресението настана веднага следъ единъ голѣмъ ураганъ, който силно раздвижи и увеличи водитѣ на Тайо. Презъ сжщото време се откъсваха врати отъ стениѣ и падаха надалечъ; стени и еркери сжщо рухваха. Накратко казано, изглеждаше, че е настъпилъ деньтъ, когато камѣкъ на камѣкъ нѣма да остане.“ („Hamburger Korespondenz“, отъ 20 декемврий 1755 г.)

3. Какви страшни земетресения ще придружаватъ последната сцена на свѣтовната история? Откр. 16:17, 18; Исая 24:17—20.

Суша.

4. Какво предупреждение даде Господь на израилскиятъ народъ въ случай че претѣпятъ закона Му? Второз. 28:22—24.

5. Каква беда сполетѣ Израила презъ времето на Ахава, поради отпадането имъ отъ Бога? III Царе 17:1; Яковъ 5:17, 18.

„Думитѣ на пророка се изпълняватъ . . Следъ като земята остана нѣколко мѣсеца безъ роса и дъждъ всички растения изсъхнаха. Следъ известно време нивото на водитѣ спадна и ручейтѣ пресъхнаха. . . Измина цѣла година и още не бѣ завалѣло. Земята бѣше тъй суха, като че ли всичко бѣ изгорѣло. Палещето слънце изгаряше и последното растение. Рѣкитѣ пресъхнаха. Стадата безпомощно блуждаеха насамъ-натамъ. Нѣкога цвѣтящитѣ поля приличаха на обгорѣли пустини.“ („Пророци и царе“, английска, стр. 123, 124.)

6. Какво описание дава Йоилъ за положението въ свѣта кратко време преди второро идване на Христа? Йоилъ 1:12 15—18.

„Днешното положение е отъ голѣмъ интересъ за всички. Владетели и държавници, авторитетни мъже на почетни служби, мислящи мъже и жени отъ всички класи сж насочили вниманието си къмъ

събитията, развиващи се въ свѣта. Тѣ наблюдаватъ ревността, съ която всичко материално се прави на обектъ за трупане и събиране, и схващатъ, че предстои нѣщо велико и решително — че свѣтътъ се намира предъ една решителна криза.

Библията и само Библията ни дава ясна картина за тѣзи нѣща. Въ нея се откриватъ голѣмитѣ събития на свѣтовната история. Тѣ хвърлятъ вече предварително сѣнка, която предвестява скорото имъ идване.

Земята потреперва и хората се изпълватъ съ страхъ“. („Пророци и царе“ — английска, стр. 537.)

7. Какъ ще въздействуватъ на човѣцитѣ четиритѣ язви, които ще се излѣятъ преди второто идване на Христа? Откр. 16 : 8, 9.

8. Каква закрила е предвидѣлъ Богъ за праведнитѣ презъ това време? Пс. 91 : 5—11; 121 : 5—8; Исаия 49 : 10.

„Изпълнениятъ съ любовъ Спасителъ ще изпрати помощъ тъкмо тогава, когато ние ще се нуждаемъ отъ нея. Пътятъ къмъ небето е осветенъ чрезъ Неговитѣ стѣпки. Всѣки кръстъ, който ние сме призвани да носимъ, Той го е носилъ преди насъ. Господъ допуща борби, за да приготви душата за мира. Времето на скръбта е страшна огнена проба за Божия народъ; но пъкъ всѣки истински вѣрващъ може да погледне напредъ къмъ времето и ще види съ вѣра надъ себе си дѣгата на обещанието.“ („Великата борба“, стр. 525.)

Гладъ и чума.

9. Споредъ думитѣ на Спасителя, какви бедствия ще сполетятъ народитѣ, които не искатъ да слушатъ Неговитѣ думи? Исаия 24 . 6—8.

10. Какви други събития ще се развиятъ въ свѣта преди краятъ? Матей 24 : 7.

„Знаменията на времето предизвестяватъ, че ние стоимъ предъ прага. на велики, тържествени събития. Всичко на свѣта е въ движение

Предъ нашитѣ очи се изпълняватъ пророчествата, отнасящи се до Неговото близко идване. „И на мѣста ще има гладъ, морѣ и трусове.“ („Пророци и царе“ — английска стр. 536, 537.)

11. Какъвъ духовенъ гладъ е предсказанъ за последното време? Амосъ 8: 11, 12.

12. Какво могатъ да кажатъ ония, които отъ все сърдце сж се предали на Господа, когато привидно изглежда да нѣма никаква възможность за набавяне храна? Авакумъ 3: 17—19.

„Богъ който се погрижи за Илия, не ще отмине ни едно отъ Своитѣ доброволно пожертвували се чада. Онзи, който брои космитѣ по главитѣ имъ, ще се грижи за тѣхъ, а презъ времето на глада, тѣ ще иматъ достатъчно. Докато безбожнитѣ умиратъ отъ гладъ и чума, ангелитѣ ще закрилятъ праведнитѣ и ще задоволяватъ нуждитѣ имъ. За оня, ‘който ходи въ правда’, се отнася обещанието: „Хлѣбъ ще му се даде; водата му не ще пресекне“. Сиромаси и немотни търсятъ вода, и нѣма; езикътъ имъ пресъхва отъ жажда: Азъ Господъ ще ги чуя; Азъ Богъ Израилевъ нѣма да ги оставя.“ („Великата борба“ стр. 522.)

13 Урокъ — 27 мартъ 1937 год.

Повторение

Златенъ стихъ: „Коего е тайно, принадлежи на Господа, нашия Богъ, а което е явно — намъ и на синоветѣ ни до вѣка, за да изпълняваме всички думи на тоя законъ.“ (Второз. 29: 29.)

1. **Пророчествата.** Двойната имъ цель. Службата и задачата на пророцитѣ. Какъ доказватъ изпълненитѣ пророчества божественостъта на Священото Писание? Истински и фалшиви пророци.

2. **Пророчества за рождението на Исуса.** Обещаното семе на жената. Времето за Исусовото рождение. Характерътъ и дейността на Месия. Страдащиятъ рабъ.

3. **Стариятъ Вавилонъ.** Произходъ и развитие. Общо описание. Последствията отъ възгордяването на Навуходоносора.
 4. **Пророчество въ Данаилъ 2.** Историческото развитие. Сънътъ на Навуходоносора. Безумието на свѣтскитѣ мъдреци. Тайната се разкрива.
 5. **Царството на благодатъта и славата.** Нуждата на грѣшника отъ милостъ. Милостъта се открива чрезъ Исуса Христа. Царството на славата открито въ Свещеното Писание. Това царство ще бѣде основано при второто идване на Христа.
 6. **Второто идване на Христа.** Обещанието за второто идване на Христа. Начинътъ, по който ще стане второто идване на Христа. Целта на Неговото идване. Събития, въ връзка съ второто идване на Христа.
 7. **Великото пророчество на нашия Спасителъ.** Двойниятъ въпросъ на ученицитѣ. Специалното поучаване на ученицитѣ. Победата надъ юдейската нация и разрушението на Йерусалимъ. Историческото изпълнение.
 8. **Знаменията на небето.** Времето, когато ще се появятъ знаменията. Изпълненитѣ знамения. Опасността отъ голѣмото ожесточение.
 9. **Безпокойство между народитѣ.** Страхъ и вражда между народитѣ. Неописуемо въоръжаване. Викътъ за миръ и сигурность.
 10. **Социалното и религиозно положение въ последнитѣ дни.** Въ Ноевитѣ дни. Както въ Содомъ и Гомора. Увеличаване на развалата.
 11. **Капиталъ и работа.** Неописуемо натрупване на богатства. Подтискването на беднитѣ. Надеждата на християнитѣ въ време на трудность.
 12. **Знаменията въ природата.** Земетресения, суша, гладъ и чума. Божията грижа за Неговитѣ чада.
-

